

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurczaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyílt teri közlemé-
nyeket kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint ócsón számít.

Egyes példányok kaphatók:

nyomatékban, Stark N. és
Utarműter E. könyvk.-ben
számanként 5 krét.
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:

SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:

a kiadó-hivatalban és lapkihordóink útján
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Törököt fogott.

Ha komoly, nagyszabású és jelentőség-
teljes politikai akció nem volna, akkor igazán
mulatságos színjáték lenne az a kemény tu-
sakodás, a mely a parlamenti porondon hetek
óta folyik.

Egy bölcsesség nélkül szűkölködő, hatal-
mában elbizakodott, hazafiatlan kormány
kérsdve és gögösen vállalkozott arra, hogy
megfosztja a nemzetet a közszabadságnak
ama garanciájától, melyre a jövő remé-
nyeit építi.

Vállalkozott rá, hogy midőn kizsákmá-
nyoltatni engedi a nemzetet, egytárrabbá
is teszi; mert a miudennapi kenyérrel együtt
elveszi tőle a gondolat — és vélemény nyil-
vánításnak szabadságát is.

Azt hitte, hogy vakmerő vállalkozását
könnyű lesz megvalósítania. Hiszen egy,
szolgahűségben megedzett zsoldosereg áll a
háta mögött, a mely vak engedeimességgel,
parancsszóra minden pillanatban kész lerou-
bolni azokat az oltárokat, melyeket apáink
bölcsége alkotott, s érintetlen hitbizomány-
ként hagyott reánk.

Azt a maroknyi csapatot, mely az oltá-
rok őrségét képezi, ugyan ki vette volna ko-
molyan? Ha mind hősök és mind honfiak
is, mit tehetnek a xerxesi táborral szemben,
amelynek nyilai elhomályosítják a napot?

S imhol a magyarok istene csodát mi-
velt. Spárta vitézei nem állottak rendíthet-
lenebbül a termopelei szorosnál, mint ahogy
megállják őrhelyüket a nemzeti hagyományok
képviselői a közszabadság szent oltára mellett.

Sőt a védőcsapatból immár támadó sereg
lett, amely nem elégszik meg többé azzal,
hogy diadalmasan visszaveri az orvtámadást,
hanem üzőbe veszi az ellenséget és fogadást
tőn, hogy hősi fegyverrel le nem teszi addig,
amíg megadásra nem kényszeríti a xerxesi
tábor.

És Bánffy Xerxes elborult arczczal, ro-
gyadozó inakkal, ijedten nézi a rémitő pusztitást,
amely ellen képtelen védekezni. És futkároz
Bécsbe panaszra avagy jó tanácsért
s talán segítségért.

Ki tudná elképzelni, hogy nagy szorult-
ságában mit mond a királynak, aki előtt
szertelen hatalmával annyiszor kérkedett?

S ki nek ne jutna önkéntelenül eszébe
a régi adoma a megszorult vitézről, akinek
tragikomikus esetét híven elmondja ez a
pár szó:

- Kapitány uram, törököt fogtam.
- Hozd ide.
- De nem ereszt!

A helyzet. A parlamenti helyzetben
semmit nevezetesebb fordulat nem állott be
és így az most is olyan komoly, mint volt
két héttel ezelőtt vagy a múlt napokban.
Még mindig csak két tény állapítható meg:
az ellenzék küzdeni fog a végtetékig, a kor-
mánypárt pedig a a parlamentarizmus védel-
mének örve alatt úzi a macakcság politiká-
ját. Hogyan fog ez a két ellentét kiegyenli-
tődni, arról ez idő szerint senkinek még fog-
alma sincs. Egy bizonyos. Az, hogy nagyobb
rázkódítások nem lesznek elkerülhetők. Bár-
hogy dőljön is el a kocka, a rövidebbet
Bánffy Dezső fogja huzni. Ugy látszik, hogy
ennek előérzetében, annyiszor hirdetett nyu-
galma cserben hagyja. A kegyelmes ur igen
sokat utazik Bécsbe. Ez pedig ráúezve rossz
jel. Oda utazott ma is, nyilván a helyzetről
fog tanakodni odafent osztrák kollegáival.
Addig is Budapesten tovább folyik a vita.

Házipari akció a megyében.

E cím alatt a Szegedi Népó a kereskedelemügyi
miniszternek egy leiratát közli, melyben a miniszter
a szegedi kereskedelmi és iparkamarával tudatja,
hogy Csongrád vármegyében a munkásnép teli fog-
lakoztatására háziparagok meghonosítását tervezi.

Elmondja a miniszter, hogy Gerster Miklós, a
szegedi kamarai kerület iparfelügyelője részletes
programot dolgozott ki, mely a legnagyobb ala-
possággal tárgyalja. Csongrád megye házipari visz-
onyait és konkrét javaslatokat tartalmaz arra vonat-
kozólag, hol mely házipari szakmára volna a nép
tanítandó, és mely pontokon lesznek a megyében
felügyelő bizottságok, házipari tanítás és raktározás
szervezendők.

A tervezet megvalósítása az iparfelügyelő sze-
rint epyszermsinderkorra 30 ezer forint befektetést,
a tanításra és egyebekre pedig évi 7000 frt kiadást
igényel. Kéri a miniszter, hogy a házipar útján
előállítandó cikkek értékesítéséről is gondoskodni fog.

A Szegedi Népó szerint az iparfelügyelő által
kidolgozott program megvalósításával a megye
házipari jelentősége néhány év alatt óriási méretek-
ben emelkednék.

Hát ez mind nagyon szép dolog, de mielőtt
örvendeznénk neki, szeretnők látni magát a pro-
gramot, amelyet elfeledtek közzétenni. Pedig csak a
programból ítélteljük meg, hogy életrevaló kezd-
ményezéssel van e dolgunk, vagy csak egy jóakaratu
de gyakorlati sikert nem ígérő tervezéssel, amely
írott malacst maradt?

Lássuk tehát magát a programot. Akkor majd
mi is bővebben hozzasszátunk.

Városi közgyűlés.

Egészen okos ujtásnak bizonyult, hogy
a polgármester vasárnapi napra hívta össze
a közgyűlést. A gazdák szép számmal jelen-
tek meg, ami nem történhetett volna, ha a
közgyűlést hétköznapon tartják. Helyeselte is
mindenki a polgármester eljárását és magán
beszélgetés közben minden oldalról kifejezésre
jutott az az óhajítás, hogy ezt az ujtást jó-
vőre állandósítani kell akképen, hogy a szor-
gos mezei munka idejében mindig vasárnap
tartassanak a közgyűlések.

A f. hó 11-én tartott közgyűlést külön-
ben népessé tette az a nagy indignáció is,

melyet — legalább a mi pártunk körében —
a gazdasági tanácsnoknak lapunkban már
ismertetett eljárása provokált. A párt erőtel-
jes akcióra készült, amelynek hullámverése
veszedelmes arányokat ölthetett és nagy meg-
lepetéseket okozhatott — volna.

Hogy még sem történt semmi kitérés,
s a háborgó hullámok egyelőre elcsitul-
tak, azt leginkább ömágunknak köszönhetik
azok az urak, akiket a zivatar fenyegetett.
Helyes érzéssel szépen kitértek a baj elől;
nem szálltak szembe a közhangulat erős
áramlatával, s egyetlen szóval sem adtak
alkalmat az összeütközésre. Ugy a saját ér-
deklükben, mint a köznyugalom érdekében
okosan tették, hogy nem öntökték az immár
szinültig telt pohárba azt a bizonyos csöppet,
amely a kicsordulást előidézte volna.

De ha csak egyetlen egy hang — kivált
hivatalos részről — emelkedik Sima Ferencz-
nek azon indítványa ellen, hogy a vendéglő-
építésnél a helybeli iparosoknak előnyt kell
adni a vidéki vállalkozókkal szemben, azon-
nal kicsordult volna a pohár. Láthatta ezt
akinek szeme van a látásra, abból a hatás-
ból, melyet az iparosok kérvénye tett a kép-
viselőkre és abból az általános helyeslésekből,
mely Sima Ferencz indítványára a terem
minden oldaláról fölhangzott. — Nagyon
léved azonban, aki azt hiszi, hogy a közhan-
gulat ezen megnyilatkozásának csupán pillá-
natnyi értéke van. Oh, nem csupán a ven-
déglő-építés ügye dől itt most el; hanem
tulajdonképen az az elhatározás jutott kife-
jezésre, hogy jövőre a képviselőtestület —
maga gazdálkodik; aminek jelentő-
ségét bizonyára érteni fogják azok, akiket
illet; s ha meg nem értenék, az elég baj
lenne — nekik.

A közgyűlés lefolyásáról különben a követ-
kező részletes tudósításban számolunk be:

Dr. Lakos Imre polgármester az ülést meg-
nyitván, bejelenti a tárgysorozat összeállítása után
beerkezett és közgyűlési elintézését igénylő ügyeket,
s kéri hogy azok napirendre tűzessenek. Azonban Sz-
der Janos indítványára a közgyűlés kimondta, hogy
— tekintettel a sürgős mezőgazdasági munkákra,
melyek miatt a gazdalkodás csak rövid időt szen-
telhet a közügyeknek — ezuffal a tárgysorozatnak
csupán azon pontjait intézi el, amelyek természetük-
nél fogva halasztást nem szenvedhetnek; a többi
ügyeket pedig a jövő közgyűlés napirendjére
tűzi ki.

A tiszti ügyész egyéb elfoglaltatása miatt
meg nem jelenhétván, a közgyűlés ezen ülés tartá-
mára a tiszti ügyészi teendőket ellátására Kiss Zsig-
mond ügyvédet kérte fel.

Ezután a napirendre kerülőn a sor, felolvas-
tatott a szálloda építési bizottságnak lapunk múlt
számában tüzélesen ismertetett jelentése, mely sze-
rint a bendott ajánlatok közül a legelőcsőbb Winkler
szegedi vállalkozó ajánlata. Felolvasztatott továbbá
a szentesi vállalkozók kérvénye, melyben a vállalá-
tot a maguk részére kéri.

Sima Ferencz szólott először a tárgyhoz. Nem
ismeri — ugymond — a számadatokat, de őt ebben
a kérdésben nem is pusztán a számok vezetik. Al-
lásponjtja nygvanis az, hogy amig Szentesen alkalm-
mas és megbízható iparosok lesznek, az idegen
vállalkozókkal szemben mindig a helybeli iparosok-
nak adja az elsőbbséget minden középítkezésnél. Az a

baj országoszerint, hogy a fővárosi nagyvállalkozók a vidéki vállalatokra is ráfékeznek és versenyükkel elnyomják az iparosokat. A nagytőkének ezen uralmát a magarészeről annál kevésbé hajlandó támogatni, mivel teljesen méltánylandóknak tartja azokat a szempontokat, melyeket a helybeli iparosok kérvényekben hangsúlyoztak és meg van győződve, hogy a helybeli iparosok szolidabb munkát végeznek, mint bármelyik idegen vállalkozó. Anélkül tehát, hogy bővebb vizsgálatba bocsátkoznék annak, hogy a legolcsóbb idegen vállalkozó és a helybeli iparosok ajánlata között mekkora különbség van — indítványozza, hogy mondja ki a közgyűlés, hogyha a helybeli iparosokból alakult konzorcium a vendéglő építést ugyanazon összegért elvállalja, amennyiért a Winkler cég vállalkozik, akkor a város az elsőbbséget a helybelieknek adja, s a szerződés velünk kötendő meg. Ha pedig a helybeliek a vállalatot ily módon el nem fogadják, akkor mint legutóbban vállalkozóval, a Winkler céggel kötéssék meg a szerződés. Ezzel — ugymond — eleget teszünk annak, amivel a szentesi iparosoknak tartozunk, anélkül, hogy a város anyagi érdekeit megsértenők.

Zugó helyeslés kísérté Sima szavait. Bíró Elek, aki az építési bizottságban amellett kardoskodott, hogy a vállalat Winklernek adassék, maga is meghajolt a közhangulat ezen impozáns nyilvánulása előtt és kijelentette, hogy elfogadja Sima indítványát azzal a kiegészítéssel, hogy a helybeli iparosok három nap alatt nyilatkozzanak, hogy elfogadják-e a vállalatot vagy nem; deha nem fogadják el vagy a három napon belül nem nyilatkoznak, akkor az építési bizottság kösse meg a szerződést a Winkler céggel.

Pinté Gyula ugy látja, hogy Sima Ferencz és Bíró Elek indítványa közhelyesléssel találkozik; azért ezen indítványoknak támogatására újabb érveket főjhozni fölsőleges volna. Hanem sző az építési bizottságnak egy tervedését kívánja helyreigazítani. A felolvasott jelentésből ugyanis szóló ugy látja, hogy az építési bizottság abban a véleményben van, hogy a vállalat kiadása tárgyában hozandó közgyűlési határozat jóváhagyás végett a törvényhatóság-hoz felterjesztendő. Ebben azonban téved a bizottság; mert igaz ugyan, hogy a községi törvény értelmében mindazon határozatok, melyek a költségvetésben elő nem forduló terhes szerződések kötésére, vagy jelentékeny közművek emelésére vonatkoznak, törvényhatósági jóváhagyás előtt végre nem hajtatók; de a jelen esetben a dolog úgy áll, hogy a város a törvényhatósági jóváhagyást már előre megkapta akkor, midőn az építésre szükséges 160 ezer forint fölvetelére vonatkozó határozatot a vármegye jóváhagyta. Nemcsak újabb jóváhagyásra nincs tehát szükség, hanem inkább arról kell gondoskodnunk,

hogy az építés megkezdése elő fölebbezések által akadályt ne górdíthessenek. Azért szóló Sima Ferencz és Bíró Elek indítványát még azzal egészíti ki, hogy mondja ki a közgyűlés, hogy ezen határozata csupán birtokon kívül fölebbezhető.

Még Albertényi Antal egészítette ki az indítványokat azzal, miszerint mondassék ki, hogy a helybeli iparosok a Vinkler cég ajánlatában foglalt egységi árak mellett kapják meg a vállalatot. Azután a közgyűlés az indítványokat névszerinti szavazás utján egyhangulag elfogadta.

A harmadik tizedbeli (a volt nőgyeleti) óvoda átalakítására vonatkozó előterjesztés némi vitát keltett. A tanács ugyanis azt javasolta, hogy az átalakítási költségek az országutakon építendő beton átteresekre előirányzott, de föl nem használt összegből fedeztetessenek. Ez ellen Kálmán Mihály és Musa Gergely tiltakoztak, követelvének, hogy az átteresekre fölvetett összeg rendeltetésétől ne vonassék el. Fekete pedig azon szándék ellen szólalt fel, hogy az óvónő lakása játszóterem alakítsassék át; mert — ugymond — fontos egészség okok szólnak amellett, hogy a játszóterem ott maradjon, ahol eddig volt, az épület utcái részében. Sima Ferencz, Novobáczky Győző, Körtvélyesi Sándor, Szalay István és Abaffly Zsigmond fölszólása után a közgyűlés elfogadta a tanács javaslatát, a Fekete Márton által tett módosítással.

A Széchenyi-kerti vendéglő épületét tudvalevőleg Deutsch Mór vette haszonbérbe, évi 400 frtért. A közgyűlés ezt vita nélkül jóváhagyta és ezzel kapcsolatban tudomásul vette azt a bejelentést, hogy Neumann Jónás a Delelő bérletét a f. évi október elsejére felmondta.

Az árvtári tartalékalap jóvedelméből a tisztviselők fizetési pótlékára tudvalevőleg csak 4000 ftot engedték át a belügyminiszter. Minthogy a belügyminiszteri indoklás téves adatok alapszik, a 4000 ft felosztása tárgyában javaslatételre kiküldött bizottság azt javasolta, hogy intézzen a közgyűlés újabb fölviágosító fölterjesztést a belügyminiszterhez s küldöttségileg kérje az előző években engedélyezett 6300 frtnak átengedését.

Sima Ferencz hozzájárul a bizottság javaslatához, minthogy azonban a fizetési pótlék fölosztása már is sokáig késétt, indítványozza, hogy addig is, még a fölterjesztés elintézéséig, a rendelkezésére bocsátott 4000 ft osztassék fel.

Dr. Lakos Imre polgármester megjegyzi, hogy a kiküldött bizottság a 4000 ft felosztására nézve azért nem tett ezuttal javaslatot, mivel ezen összegből a tisztviselők egyrészenek semmi se jutna.

Józsa György azt tartja, hogy elég tisztességes fizetésök van a város tisztviselőinek, az árvtári

tartalékalap jóvedelmét tehát ne osszuk fel közöttük, hanem használjuk fel közszélokra.

A polgármester azonban figyelmeztette Józsa Györgyöt, hogy kívánságának eleget tenni nem lehet, mert a miniszter a kérdéses összeget kizárólag a tisztviselők javára engedte át.

Fekete Márton elfogadja Sima azon indítványát, hogy a 4000 frtot, a miniszter további intézkedésének bevétele nélkül már most osszuk fel, s e célból utasítandóknak tartja a bizottságot, hogy a felosztási tervezetet készítse el, s a legközelebbi közgyűléshez terjeszse be. Indítványozza továbbá, hogy a képviselőtestület kérje meg a belügyminisztert, hogy az árvtári tartalékalap jóvedelmét a gyámhatósági kiadások fedezésére egyszermindenkorra engedje át.

A közgyűlés Sima és Fekete indítványát elfogadván, a belügyminiszterhez menesztendő küldöttség tagjait dr. Lakos Imre polgármestert, Sima Ferencz és Fekete Márton képviselőket küldte ki.

A körös-tisza-marosi ármentesítő és belviszabályozó társulat részére az alsó réten egy dűlő utának bizonyos része csatornaépítés céljára átengedett.

Papp László adóügyi h. tanácsnok 35 napi fegyvergyakorlatra behivatván, ezen időre szabadságot tartott; egyúttal azonban a képviselőtestület elhatározta, hogy a nevezett tisztviselőnek a fegyvergyakorlat alól fölmentés iránt megkeresést intéz az illető katonai parancsnoksághoz.

Bugyi Antal közigazgatási jegyző részére 6 heti szabadság engedélyeztetett.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

Országgyűlés.

Szombaton két szónok rántotta ki hüvelyéből a kardot, hogy megmérkőzzék a cukorjavaslat védelmezőivel. Finom acélpenge volt mind a kettő és gazdájuk nagyon ügyesen forgatta mindegyiket.

Az első szónok Meskó László volt. Sok meggyőző érvel dolgozott és nem egy mély sebet ejtett a kormányon és a javaslaton, miért pártfeleli lelkes ovációkban részesítették. Utána Marjary Péter következett.

A jeles függetlenségi egy kis reminiscenciával kezdte. Valami bankettől beszélt, ahol azt hallotta, hogy: szeressük egymást. Epp azért ő is azt mondja a kormánypartnak:

— Szeressük egymást!

A baloldal nevetett, a jobboldal tiltakozott. De Marjary mosolyogva folytatta:

— Ha már nem lehet egymást szeretnünk, legalább ne haragudjunk egymásra.

A jobboldal beleegyezett és a nagylétei képviselő a szeretet nevében áttért a cukor-javaslatra.

— Ez a javaslat még talán álmodni sem merete,

ASZENTESI LAP TÁRCZÁJA.

Bibliás gonosztevők.

(Végtárgyalási teremből.)

H.-M.-Vásárhely, július 10.

Az a rémségesen csodálatos bűnügyi dráma, melyet vásárhelyi méregverők bűnpóré elnevezés alatt ismert meg a világ, közeledek ajvégbefejezéshez. A cselekmény le van már bonyolítva egészen, a dráma motívumal, szereplő személyek alakjai tisztán kidomborítva, teljes világításban állanak előttünk, csak a befejezés, az igazszolgáltatás utolsó felvonása van még hátra s aztán lehull majd a függöny, a színpad elsötétül.

Es még azután? . . .

Nagyon nehéz erre a kérdésre felelni. Annak a közönségnek, mely csaknem három héten át lázas izgalommal leste a szörnyűséges bűnügyi dráma fejleményeit és bonyolultait, mindenik tagja másképp vélekedik az utolsó elvonás zárjelentéről. Másképp vélekednek a védők, a pszichológusok, — mert ilyenek is vannak a jelen század legnagyobb bűnpórének végtárgyalásán, — és másképp vélekednek bizonyára a dráma szomorúan hírhedt hősei, a vadiottak is, kiknek szervezete meglőrt, ereje lefogott a hosszú és gyötrelmes vizsgálati fogság alatt, de lelkük egyensúlya még nem veszett el, szíveikben még él a reménynek egy utolsó paránya, amellyel hiszik, hogy nem hagyja el őket a gondviselés, a jóságos isten, akit durva cinizmussal és örült vakmerőséggel annyiszor megbántottak.

Az az isten, aki Mózesnek kiadta a Hóreb hegyén a tíz parancsolatot, melyek egyikében az van mondva, hogy: „Ne ölj!”

Micsoda sajtásága az a léleknek, hogy még a legelvetemültebb, a minden emberi érzésből kivet-

között gonosztevők is az isten végtelen jóságára és irtalmasságára apellálnak, mikor megrendül szíveikben az emberek iránti bizalom s tudják, érzik, hogy a felkorbácsolt hullámok maholnap összeesapnak fejeik fölött! Micsoda varázslatos hatalom az, mely még a Szalai Jäger Mari romlott lelkületében is visszhangot tud verni s ajkaira csalja a szót:

— Nem vagyok én olyan aljas asszony, amilyenek engöm gondolnak, mert egész életemben becsültem az embert és félttem az istent! . . .

Sokáig elnéztem ezt a 63 éves, sánta, biczegő asszonyt és sokáig gondolkodtam a feleletein, a bizonykodásán. erősen logikus védekezésén s a végen azon meggyőződésre jutottam, hogy ez a századvegi furia talán még akkor is az istent hitva segítségül, mikor gyilkolni segített, mikor kialakított árért árulta a halált és ontotta a mérget.

Azt az istent, aki nem hagyja büntetés nélkül, hogy valaki az ő nevét szájára hiába felvegye.

A tárgyalást vezető elnök, mikor látja, hogy a sürű egymásutánban feladott keresztkérdésekkel nem tudja megejteni a boszorkánykonyha főmesterét, kimerülten hajlik előre az emelvény asztala fölött s szelid jóságos hangon szól a vádlotthoz:

— Szeretném, ha könnyitene a lelkén. ha töredelmes vallomást tenne a bűneit megbánva, legalább ószinte beismerés által enyhítene az elkövetett gonoszságokon.

Hirtelen csend lesz, de e helyett valami fojtó, meleg légáramlat csap keresztül a termen. A közönség egy része felállt, a másik rész pedig előre hajolva figyelve s lélekzetét is visszafojtva várja a Jäger Mari feleletét, a ki ott ül egy széken s piczike erősen villogó szurós szeméit az elnökre szegezve, még egyszer megkérdézi:

— Tessék? Nem értemet a kérdést.

— Valljon be mindent igazán, számoljon az istennek! — válaszolt az elnök.

Jäger Mari hátra csapja magát a széken, meg-

oldja fekete csipkekendőjét s merészen, vakmerően felel:

— Gondolok én sokszor az istenre s igaz tiszta hitőmre mondom, hogy vakuljak meg mind a két szememmel, ha én tudok a dologról. Akasszanak fel, vagy csináljanak velem, amit akarnak, de amit nem tudok, azt nem vállalhatom el.

Az utolsó szavai már fuldoklásba mentek s megtörtént, amire senki sem számított, hogy Jäger Mari sirt keservesen, erős könyhullajtással.

A közvádó, a nagy erélyű főügyész gondolt ekkor egyet s erős, kíméletlen kezekkel tépte fel a régi emlékeket. Rejtjelmes és sötét titoknak emelgette a fatyulót s olyan hurokat kezdett pengetni, melynek visszhangot kellett volna vernie a Jäger Mari szívében, ha abban csakugyan ott lakoznék az isten, a kire minduntalan hivatkozik, mikor érzi, hogy a kivetett háló ismét összebb csavarodik körülte.

— Nézzé csak jó asszony, hiszen maga elmergezte szeretőjét, Hódi Ferenczét is, a szemébe mondják.

Valami halovány, rózsaszínű pir vonaglik át a hatvanhárom éves asszony ráncos arcán, a szeme is megcsillan, de azért erős, reszketésten hangon mondja:

— Nem igaz, nem tettem én ilyet, aki mondja, hamis egy lélek, mert nem ismeri az istent, nincsen igaz hite.

Es így megy az tovább. Mikor elakad aszólasban, mikor kifogy a tagadásból és megtörik a bizonyítékok súlya-halmaza alatt, akkor a jóságos isten nevével veszi száraz, kiszikkadt ajkaira, mintba szándékosan akarná kibívnai maga ellen a végzetet, a gondviselés sújtó ítéletét.

Még a börtön félhomályában is imádkozik, talán a sorsa jobbra fordulásaért, talán azért a három szép kis unokáért, akiknek nem szabad majd idővel a nagyanyjuk nevét említeni, mert az szégyent, gyalázatot jelent.

hogy ennyire fölviszi isten a dolgát, hogy ennyire fogja az ellenzék figyelembe vonni.

Az egész Ház kacagott. Jobbfelől kiabáltak:

— Köszönjük az ilyen figyelmet!

— Timeo Danaos . . .

A szónok kedélyesen tovább beszélt:

— Beszéltek itt minapában hegédülésről, nos-

hát . . .
És itt Marjay hamiskásan megpódörte a bajszát:

— Nos hát: Ne csodálkozzanak, ha az ellenzék megtáncsolatja a javaslatot. Muzsikához táncolni dukál.

Az egész Ház harsogó kacagásba tört ki és a nevetés csak fokozódott, mikor a szóló emigy fűzte tovább:

A jó táncos kötelessége párját alaposan megforgatni, így tesz a baloldal is. Jól megforgatja a kormány javaslatát és miképpen az idült táncosnőkről lehull a hamis báj, így lehullott a czukorjavaslatról is a csabító cifraaság.

A baloldal köbögve éljenzett a sikerült parallelláért, melyhez Nagy-Léta követe rögtön hozzábiggyesztette:

— Most előttünk áll a csunya váz és nincsen senki, aki elhinné, hogy ez a javaslat a gazdaközön-ség érdekében készült.

Aztán alaposan fejtegette a javaslat káros voltát és áttért Arányi Miksa régebbi felszólalására.

Nem akarok Arányi aránytalanul foglalalkozni, de azért mégis edemesiten annyira Arányit, hogy foglalokozom vele egy parányit.

Viharos derűtség tört ki erre s a nagyságos életbiztosító direktort ette a méreg. Marjay azt vetette neki a szemére, hogy nem ért a repatermeléshez.

— Ha Arányi elé tennének egy (itt a szóló felmutatta a hüvelykujját) murokrépat (következett a mutatósujj), egy marharépat (sorra került a nagyujj és a többi mind a két kezéről), egy mammut-répat, egy tallorépat, egy sárgarépat, czukorrépat, egy petrezselymet és azt kérdeznék tőle a sok közül, melyik a czukorrépa?

A Ház szinte gurult nevetésben.

— Akkor, folytatta a kellemes szavú kálinista pap, bizonyára — a petrezselyemre mutatna . . .

A tisztelt képviselőtársaknak könyezett a szemük a nevetéstől és Marjay folytatta:

— Ezt én a gyakorlatból tanultam.

— Ugy történt, szólt, hogy vendégem volt és azzal kimentem a czirok-földre. Kértem tőle a czirokra mutatva:

— Mi ez?

A vendég roppant tudós képet vágott és azt felelte:

— Ez, kérem, ez nem sikerült tengeri.

Ujból viharos kacagás reszketette meg a levegőt és a szónok sietett hozzátenni.

— Ilyen az Arányi képviselőtársam szakismertete . . .

Arányi dühös lett. A nagy nevetésben roppant sokat gesztikulált és azt kiáltotta paskolója felé:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Bizza az ismereteimet reám!

Justh Gyula rögtön lefűlte:

— Kérem, képviselő ur, szólaljon fel. Beszéljen! Szívesen meghallgatjuk!

Thaly Ferencz is biztatta:

— Személyes kérdésben szólhat:

Mind a két oldal zajos derűtségre fakadt s a szónok, minthogy már izengettő elmúlt, hamarosan befejezte beszédét. Az ellenzék éljenzett a jobboldal dűnögött az elnök pedig öt perczre felfüggesztette az ülést.

Az öt percz vidám tereferében mult el.

Utána a kérvényekre került a sor, mert szombaton ez már így dukál. Mindegyik kérvénynek akadt egy szíves üdvözlője. Az egyiknél felállott Sima Ferencz és beszélni kezdett arról a helytelen szokásról, hogy a miniszterek a nekik kiadott kérvények elintézéséről nem tesznek jelentést. Epp azért azt indítványozta, hogy a Ház erre utasítsa a kabinet tagjait.

Balfelől helyeselték, az elnök pedig jelentette:

— A kérvény kiadatik a szakminiszternek.

Sima csodálkozva nézett Lángra:

— Hát nem lesz szavazás indítványom fölött?

— Nem, válaszolt az lusta orrhangon képviselő ur nem írásban terjesztette be indítványát . . .

Sima a homlokára csapott:

— Igaz is!

És leült s megírta az indítványt.

Mikor a 16. §. és a lapkauczió elleni kérvényhez értek, ismét fölállt, ujra indítványozta, utasítsa a Ház a minisztereket, hogy egy hónap alatt tegyenek jelentést a hozzájuk utasított kérvények elintézéséről.

Most már írásban nyújtotta be az indítványt.

Utána Hock János szót és elragadó hévvel követelte a lapkauczió eltörlését, mint a sajtószabadság egy fontos kellékét. Ő is indítványt tett, mely annyiba különbözik Simaétól, hogy nem szab záros határidőt a miniszterek elé.

Beszéde minden oldalon nagy hatást tett és e benyomás alatt keletkezett a pártok vezérszónokai, hogy csatlakozzanak Hock indítványához. A miniszterelnök sem zárkozott el az aranyzajú pap szavainak hatása elől és azt a nagyfontosságú kijelentést tette, hogy a kormány foglalalkozni fog a kauczió eltörlésének kérdésével, mert abban van jogosultság. De azért arra kérte a Házat, ne fogadjon el sem Hock, sem Sima jelentéstkerő indítványát, mert a jelentéstétel ellenkezik az eddigi szokással.

Bánffy akarata teljesedett, a többség elvette Hock indítványát. Simaéval ezt nem tehette, mert ő időközben visszavonta az övét.

Egy órákor átertek az interpellációkra.

Daniel Ernő felelt Meltzl Oszkárnak és Asbóth Jánosnak egy-egy régebbi interpellációjára s a válaszokat a Ház többsége tudomásul vette.

Kovszth Ferencz a török-görög békealkudozások, Lukács Gyula a fumei kormányzó ügyében interpelláltak meg.

Az ülés két órákor ért véget.

Fokozott, frissült erővel kezdte meg az ellenzék ezen a héten a vitát. A lankadásnak még nyomai sem látszanak meg a kitarító csapaton, sőt a

mikor homlokára sűtik az erkölcsi megbecstelenség bélyegét, az anyagilkosság vádját s gyermekét szerető karjából kiszakítja elhurcolják a bitó alá, vagy a fegyházak czelláiba, ahol majd imádkozhatik, tördelheti a kezeit és vigasztalhatja magát az irás szavaival: "Boldogok, akik szenvednek, mert övék a menyeknek országa."

Szegény "bibliás ember", mennyit szenvedhetett eddig is, ha csakugyan — ártatlan és nem terheli a lelket a vád, ha nem háborgatják éjszakáit azok a színes kisértekek, melyek a Dülinka temető sírjaiból kikelnek, hogy emlékeztessenek.

És ha bűnös?

Micsoda vasakarát, milyen energia és mekkora lelki elvetemültséggel kell ahhoz, hogy egy félművelt ember másfél évi zaklatott fogság után oda álljon bírái elé s erősen messzire csengő reszketésen hangon mondja el ott:

— Ártatlan vagyok, az én kezem tiszta a vértől, a piszoktól, mert az én lelkemben ott lakik az isten, s abban bűnös gondolat nem fogamzott meg soha!

Hát lehetséges-e, hogy ez az ember édesanyjának a gyilkosa volna? . . .

— Lehetséges-e az isten szent nevére hivatkozni annak, aki vétkezett az ő törvényei ellen, melyekben meg van:

— Ne öl!

Gondolkozom ezeken a nehéz, észbontó kérdéseken, mialatt a jegyző fáradt, monoton hangon olvassa a művegyes véleményét, mely szerint a Horváth János édesanyja hullarészében nagy mennyiségű arsen találtatott.

Ki tette oda? Ki ölte meg hát ezt az asszonyt?

Bibó Lajos.

hétfői nap új erőt, új önbizalmat öntött soraiába, a mi a küzdelem sikerét most már kétégtelenné teszi.

A hétfői napnak két szónoka volt. A néppárt hivatalos szónoka, Rakovszky István, csak most jutott hozzá, hogy beszédét elmondja. Sikerült ötlete volt az, hogy a magyar parlament első obstrukciójának az 1872 iki választási törvény feletti harcának történelméből olvassatja föl Tisza Kálmán nyilatkozatait, a melyek az ellenzék elszánt küzdelemnek jogosultságát bizonyítják a közszabadságot támadó kormány ellen.

Erelyesen tiltakozott Arányinak azon felfogása ellen, hogy „nem humanizmusból ülnek a képviselők helyeiken."

Elesen elítélte azt az eljárást is, hogy a nagytöke védelmét a mezőgazdaság védelmével leplezte Arányi.

— Múgrárius! — szolt rá Marsovszky Endre. Beszéde végén határozati javaslatot terjesztett be Rakovszky. hogy a javaslatot vegyék le a napirendről.

A második szónok Holló Lajos volt, magas színvonalon álló, szépen kidolgozott beszédében hatalmas erővel támadta meg nemcsak a javaslatot, hanem magát az egész kormányrendszert. Beszéde elején kifejtette, hogy az osztrák törekvések Magyarország ellen a politikai alárendeltség helyett újabban a gazdasági alárendeltség, a kizsákmányolás felé irányulnak és történelmi példákkal igazolta be, hogy az ilyen kizsákmányolási törekvés csak akkor talál határt, ha az a nemzet értéljes ellenállásával találkozik.

Szembesítette ezután a mostani helyzetben a többség viselkedését az ellenzék akcióival. A többség érdeklődése — úgymond — kimerül a folyosók léha élcelődésén, de az ellenzék a mostani helyzetet arra sasználja föl, hogy közelebb férven a kormányrendszer testéhez, azt megdönst.

Áttért most Magyarország egész gazdasági helyzetének leírására. Es a kép, a mit Holló festett, megdöbbenést sőt, de az igazság erejével ható volt. Statisztikai adatokkal bizonyította be, hogy legértékesebb cikkeinket, búzánkat, lisztünket, állatainkat a külföld, főképp Ausztria haszontalan, értéktelen iparcikkeikéért, csecse-becséiert adjuk oda. Ez a vadnöpek gazdasági politikája, a kiktől értéktelen üveggyöngyökért csalják ki az utazók legbecesebb vagyonukat!

Beszélt ezután a nagyhatalmi állás terheiről és megkapóan jelezte azt, a mikor II. Lajos fegyverzetével hasonlította össze, a melynek sulya alatt összeroskadtt és halálát lelta. Mindezeket annak bizonyítására hozta föl Holló, hogy a milliók, melyeket a szukorprémiumra követelnek, sokkal helyesebben volna felhasználhatók a gazdasági helyzetünk szanálására.

Láng Lajos elnök azonban nem értette meg a szoros összefüggést, a miben Holló előadása a tárggyal van, és félbeszakította őt.

— Figyelmeztetem a szónokot, hogy már egy órája nem a tárggyhoz beszél! — szolt.

Kitört erre a vihar a szélső baloldalon.

— Ez terrorizmus! — kiáltotta Kubik Béla.

— Az elnök nem tudja, mi a tárgy! — szolt Györy Elek.

Es megjelent a jobboldal réme, a fehér iv, s mint rendesen, most is megjuhászította a kormány-pártot.

Egy óra tájban a Ház levegője már nagyon fűledt volt, úgy, hogy Holló ötpercznyi szünetet kért.

— Minek? Meghallgatjuk most is! — kiáltotta Zay Miklós.

De az elnök megadta a vért szünetet, Konstátáljuk, hogy soha a képviselőházban olyan pontosan nem tartották be az öt perczet, mint most; az ötödik percz utolsó pillanatában már az elnöki emelvényen állott Láng Lajos.

A szünet után azt fejtegette Holló, hogy mig milliókat dobálunk idegen érdekek istápolására, saját közönségünket a garasokért zsaroljuk. Leírta itt azt a kiszípolozó, zsaroló eljárást, melylyel nálunk a fogyasztási adókat kezelik, a mi a népből már a hatóságok iránt való általános gyűlöletet keltette föl.

A pénzügyminiszter mosolygott Holló fejtegetéseire.

— Hát a mosolygást megengedte Bánffy? — kérdezte tőle Kubik Béla.

A beszéd végén rendkívül hatással foglalkozott Holló az új választásokkal való fenyegetéssel. E zel, — mondotta, — csak a tuloldalt ijesztik meg, mert azoknak kell új belépő-jeget kunyorálni a mandátumhoz.

Nagyon szép volt a beszéd befejezése is, a mikor kifejtette, hogy a függetlenségi eszme nem fog kihálni, habár Bánffy kiírja a parlamentből az egész függetlenségi pártot. Az az eszme nem halt ki, mikor azt csak egy rodostói száműzött képviselte; nem halt ki, a mikor azt csak egy emigráns csoport képviselte; annak győzelmé attól függ, hogy mikor támad föl a nemzet, hogy a nemzetellenes kormányzatot elsöpörje!

A függetlenségi párt hosszasan, lelkesen éljenezte ezeket a szívből fakadt kijelentéseket.

A határozati javaslat, melyet Holló beterjeszt-

tett, valóságos szenzációzámba megy. Utasítani kívánja ebben a kormányt, hogy mindaddig, míg Ausztriában a parlamentáris állapot helyre állitva nincs, a kiegyezésre vonatkozó javaslatokat ne tárgyalja, és a mostani is vegye le a napirendről.

Helyi és vegyes hírek.

— **Sima Ferencz** országgyűlési képviselő f. hó 11-én a városi közgyűlésre hazra érkezett. Az éjjeli vonattal jött Fegyverházára, s ott kocsióra, egyenesen a közgyűlés színhelyére hajtatott. Még elég jókor érkezett, hogy a közgyűlés legfontosabb tárgyában, a vendéglő-építés ügyében elsőnek szóljon föl, s a szentesi iparosok érdekében megtegye indítványát, melyet a közgyűlés ellenmondás nélkül, egyhangulag elfogadott. Másnap reggel már ismét elutazott a fáradhatlan képviselő, hogy — privát dolgait sebtében elintézve — elfoglalja őrhelyét a parlamentben és rendelkezésére álljon a vitarendező bizottságnak. A czukor-prémium általános vitájában tudvalevőleg zárszó illéti Simát, s ő ezzel a jogával egy egész ülésen át élni fog. A részletes vitában még legalább kétszer felszólal, s ezek a felszólalásai sem lesznek rövidebbek az általános vitában elmondott beszédeinél. Tehát egy törvényjavaslatról, mely két paragrafusból áll, négy teljes napon át beszél. Ugy hisszük, ez elég egy embertől, még ha — Sima Ferencznek hívják is.

— **A vendéglő-építés.** Mint közgyűlési tudósításunkban olvasható, a képviselői testület a vendéglő-építésnél az idegen vállalkozókkal szemben előnyt adott a szentesi iparosokból alakult konzorciumnak. Értesülésünk szerint az iparosok elfogadták a kedvezményt, s erre vonatkozó nyilatkozatukat már beterjesztették a polgármesterhez.

— **Színészet.** Vasárnap az „Utazás a föld körül 80 nap alatt” című nagy látványosság ment. De ennek már kicsi volt Maszdedonia, azaz hogy szűk a szentesi színpad. A közönség külsőben jól mulatott a sok hohóságon. Tal haz előtt került színpadra a „Telen” című énekes népszínmű. Az előadásról egészen véve csak jót mondhatunk. Rosszul nem játszott senki; ellenben nagy tetszésben részesült Kunhegyiné, aki bájosan és kedves naivitással játszotta Annuska szerepét. Igazán kár, hogy a szeretetreméltó művésznőt csak ritkán láthatjuk a színpadon, aminek különben férje-ura az oka. Pompás alak volt Szélnyi Emilia (Murcos Bóka) és dicséretet érdemel Acs Irma (özvegy Bogárné) s Bessenyei Lajos (Marci), valamint Hevesi Janka (Katalin). — Kedden a közkeletűség primadonna: Reviczky Etel jutalmául „A piros bugyelláré”-t adták. Erről majd a jövő számban szólunk. Ma — szerdán — egy kitűnő újdonság: „Az államtitkár ur” kerül színpadra; amelyre különösen föl hívjuk a közönség figyelmét.

— **A koldusdiák.** A tanyai szegénysorsu tanulók felszólására hozza színpadra Kunhegyi igazgató f. hó 15-én a kitűnő operettet. A legérdekesebb az operette előadásban az lesz, hogy mindhárom énekesnő fellép. Guthy Sarolta Simonit, Hevesi Janka Lauralt, Reviczky Etel Broniszlavát fogják játszani.

— **Hevesi Janka** társulatunk kiváló énekesnője f. hó 20-án, kedden veszi ki jutalomjátékát. Színpadra kerül: „Párisi élet” operette. A jeles énekesnő, kinek gyönyörű énekeiben gyakran gyönyörködünk, ez estén legjobb szerepében mutatkozik be. Melegen ajánljuk a jeles énekesnőt.

— **Nyári országos vásárunk** f. hó 17. 18 és 19-ik napjain lesz. A sertések fölajtása — a határban uralkodó sertésvész miatt — tilos.

— **Gyanus ékszer-árus.** Molnár Ferencz csongrádi lakos Csulag Amin helybéli ékszerésznek egy ezüst karpereczet kinnit megvételeire. Csulag azonban gyanusnak találta a dolgot, s jelentést tett a rendőrségnek; ahol Molnár kérdőre vonatván, azt állította, hogy a karpereczet már régebben a kis leánya találta. A rendőrség azonban azt hiszi, hogy Molnár lopás útján jutott az ékszerhez; egyelőre tehát letartóztatta a gyanus embert. Lehet, hogy Csongrádon gazdája akad a karperecznek.

— **Öngyilkosság.** Folyó hó 12-én a halászköz a szentes-szegvári határon egy fiatal leány hüláját fogták ki a Tiszából. Először senki sem ismerte föl a halottat, de aztán észbe jutott a rendőrségnek, hogy Becsak Antalné f. hó 9-én jelentést tett, hogy cseléde, Kecskés Rozália kun-

szentmártoni illetőségű 15 éves leány — elfűnt. Becsakné előhivatván, nyomban fölismerte a halottban az elfűnt cselédet. Az orvosrendőri vizsgálat megállapította, hogy bűntényről szó sem lehet, s minden valószínűség szerint öngyilkosságot követett el a szerencsétlen fiatal leány, aki annyira indult és macacs természetű volt, hogy ha valamért megdorgálták, 5—6 napig se lehetett s avát venni. Ugy látszik, a napokban is megharagudott valamért, s erős fölindulásában követte el szomorú tetteit. Hüláját boncolás nélkül kiszolgáltatták szülőinek.

— **Szerencsétlen halál.** Meggygyesi Gáspár 19—20 éves fiatalember tegnap Eszes Mátyas csongrádi földmúlttulajdonos fátelépőn fenyőszálatnak rakott egy csomóba. Egy tenyő a magashól oly szerencsétlenül esett a fiatalemberre, hogy fejét teljesen összezúzta és azonnal szörnyen halt.

— **Országos vásár.** Boros-Jenőn az idei nyári országos vásár július 31- és augusztus 1-én tartatik meg. Sertések Szentesről nem hajthatók fel.

— **Gazdtalan jószágok.** A bitang ekkorban egy sertés, a napok óta pedig egy seiyem kerdő és egy rostakerék várja a gazdáját. Aki just formál hozzájuk, jelentkezék a kapitányságnál.

— **Köszöntésért halál.** A tisztán katolikus vidékeken az emberek reggel, délben, este így köszöntik egymást: „Dicsőítsétek a Jézus Krisztus!” A felelet: „Mind örökre amen.” Aki nem így köszön, azt sok vidéken pogányoknak tartják és lenézik. Kolacsok szepesmegyei faluban is a régi katolikus köszöntés van szokásban, a szomszédos Ruzsbak községben azonban evangélikusok laknak, s ezek „Adj! Isten — Fogadj! Isten — szóval köszöntik egymást. Ez a kétféle köszöntés halálát okozta a minap egy ruzsbaki legénynek. Mint levelezőnk írja, Zamiska György és Fimmel György kolacsokói legények találkoztak az országuton egy Lándor Lőrincz nevű ruzsbaki pásztorral. A kolacsokói köszöntek neki: „Dicsőítsétek a Jézus Krisztus!” A ruzsbaki legény evangélikus módra felelt nekik: „Fogadj! Isten!” Emiatt megharagudtak a kolacsokók, elkezdtek üldözni a ruzsbaki legényt, s addig verték, míg meg nem halt. A verongzó legényeket letartóztatták.

— **Vadászat egy vasuti vonatra.** A maga nemében páratlan sport az, amit most üztek Oroszországban, a charkov-nikolajevi vasuti vonaton. Ugy történt a dolog, hogy a kremenischeugi állomáson utra készen állott a munkésvonat, amikor a gépész észrevette, hogy egy lokomotív közeleg vele szemben. Az összedűközést kikerülendő, előngőzt adott, amikor a gépész elfűrtöt s a kitűnő forró viz leöntötte a szegény vasutat. Fajdalmában aztán nem bírta a szabályozót megtartani s a vonat vil lángyorosan rogtott tovább. Nosza, valóságban üzbe vették az elragadt vasszörnyet, amely perczekenként nyolczvan kilométer sebességgel vitte jaitvűközést utasait. Az állomásról táviratilag itézkedtek, hogy a vonat előtt hagyják a pályát szabadon; de ki tudja, nem történik-e a legnagyobb szerencsétlenség, ha a szegény gépész, ruháival daczára, a géphez nem vasszörög és meg nem állítja az örülőrohánót.

— **Egy tisztai szolga bravurja.** A tisztai szolgák általában nem nagy becsülésben részesülnek bajtársaik körében. Rendesen gyengébb, satnyább legényeket osztják be a tiszt urak ebbe a „sarzsiba”, kik aztán hűségereit teljesítik a szobasoprés, lábbeliszolgatás és — kutymosás nemis kötelességeit.

Innen maradt rajtuk a „kutymosó, gunynév. Egy ilyen lenézett kutymosó hátor föléről sokat beszélnek most katonakörökben. Egy tábori tiszt megbizta tisztai szolgáját, Kottur Lászlót, hogy háts lovát vasuton Poprádról Bécsbe kísérje. A rekkenő hőség utközben annyira megvadtotta a lovat, hogy ez fékét dambokra szaggalva, gondviselőjét fejbe rugta és kimerült a szélsőhességgel rohenő kocsiból. A szolga, daczára súlyos sebének, egy pillanattig sem habozott hanem utána ugrott a szökvevénynek. Megkezdődött a nagy hajza árkon bokron keresztül, míg végre óráig tartó emberfeletti fáradság után a derék szolgának sikerült a megvadult állatot elfogni. Kottur a lovat a legközelebbi vasutállomásra vezette és onnan folytatta útját Bécsbe, a hová szerencsésen meg is érkezett. A hátor tisztai szolgát feljebbvaló nagyon megdicsérték a hadügyminisztérium pedig négy érrnyall jutalmazta meg.

A szentesi anyakönyvi hivatalból.

1897. július 2 től július 9-ig.

Egybekelés:

Békési Miklós Juhász Nagy Juliánnával.

Születés:

Molnár János. Lukatos Erzsébet. Balog Szabó Lidia. Tirpak Péter. Szabó Etelka. Egető György. Bódi Vince Anna. Lantos Julianna. Benkő Maria. Pataki Jusztinó. Pataki Eszter. Csucs Gizella Krisztina. Rác László. R. hbeli Szabó Maria. Kocz Rozália. Csöreg Gyula. Halász Szabó Antal.

Halálozás:

Dóza Rudolf 63 éves gümös béllob. Német Julianna 13 hónapos béllorut. Pasztor Sándor 14 éves vízbe fulladás. Kis Etelka 21 napos születési gyengeség. László a na 2 hónapos béllorut. Malakcs Veronika 7 éves tüdővész. Pusás Rozália 61 éves tüdővész. Kis Sándor 32 éves tüdőgümökör.

ELADÓ VAGY KIADÓ FÖLD.

Sarkadi Nagy Mihálynak Bökényben 13 hold kaszáló-földje van eladó, vagy idei használatra haszonbérbe kiadó. Értekezhetni III. t. 202. szám alatt.

Tinó-eladás.

Nagy-Károlyi gróf Károlyi Sándor ur Ó Nagyméltósága felgyői uradalomban (posta, távirtda és vasutállomás Csongrád) eladó 60 darab öt éves járomba fogásra kiválóan alkalmas erdélyi faj tinó.

Felvilágosítással szolgál

az urad. tisztartóság.

Felgyőn.

Kizárólag Dréher-féle kőbányai sör.

Megnyitási jelentés.

Alólított van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy tui a kurejai Széchényi-ligetben lévő vendéglő helyi éget kibéreltem és azt minden kívánalomnak megfelelően berendezve, f. hó 11-én azaz vasárnap a helybéli első zenekar közreműködése mellett megnyitottam.

Különös gondot fogok arra fordítani, hogy

az általánosan legjobbnak elismert Dréher-féle sör,

valamint eredeti boroknak jutányos és pontos kiszolgálása által, a n. é. közönség teljes megelégedését kiérdemeljem.

Számos látogatásért esedez

Szentes, 1897. július hó.

hazaifias üdvözléttel

DEUTSCH MÖR,

bérlő.

2—3

Dréher-féle sör poharakban és palaczkokban.

Legjobb minőségű eredeti borok.

Kifűnő konyha. — Hidesz ételtek.